

LA PARALITZACIÓ DELS PERMISOS D'OBRES

PARLEN:

un tècnic

un sindicat

l'ajuntament

L'urbanisme, d'entre totes les competències del tècnic, és sens dubte la més complexa i difícil de tractar. Per una banda i dins de la competència del tècnic està el projecte d'un bon abast d'aigües, la construcció de un xarxe de clavegueres i desguassos d'acord amb les necessitats del lloc i una bona electrificació de la zona a urbanitzar.

D'altra banda sorgeix el problema del disseny d'una bona xarxa viària i una adaptació dels solars a edificar a la llei del Sòl en vigor.

Prescindir d'opinions subjectives.

Es en l'urbanisme on apareixen més disparitat de criteris i on cal unir major nombre de voluntats. Vulguis o no, l'arquitecte o el tècnic dissenya o projecta el Pla General impulsat per raons i criteris que están damunt dels interessos particulars dels propietaris afectats pel projecte. Aleshores apareix un xoc entre el projectista i el propietari, que manifesta llur queixa per l'afectació del disseny a la seva propietat. Així el projectista es veu obligat a rectificar el projecte, però un cop resolt el primer problema, és un altre el que sorgeix i així successivament. De forma que si respectéssim i tinguéssim en compte les opinions dels afectats, mai s'arribaria a una solució definitiva. Es fa, doncs, necessari redactar una infraestructura d'acord amb el millor criteri tècnic, tot prescindint d'opinions subjectives que no porten res.

L'urbanisme també és política.

D'altra banda, l'urbanisme és una matèria en que es fa difícil rectificar. Cada gestió arrossega els errors de les gestions anteriors i així es minva la possibilitat de crear un urbanisme al gust de tots. En l'urbanisme poden considerar-se quatre aspectes fonamentals: el tècnic, el polític, el sociològic i el legal.

En tota nova urbanització, la xarxa de serveis mèdics, correus, telèfons, bancs, cafeteries, aparcaments.

si es fes cas a tothom...

Tot això dins el marc que ens movem, el poble, ja ho tenim, però l'urbanitzar quelcom mirant al futur és necessari tenir en compte tots aquests aspectes, doncs així s'aconsegueix crear zones independents dins un mateix municipi.

Un primer aspecte per analitzar és el polític. Ningú pot dubtar que en l'urbanisme es fa política. Tots els partits prometen ciutats i pobles millors a l'hora de buscar el vot, tot això dins el marc de l'anomenada democràcia que vivim enguany. Un cop en el poder els partits s'esforçen en posar a la pràctica les promeses realitzades durant la campanya electoral. Però enguany existeix una oposició legal, socialistes i comunistes, que té cura d'exercir una crítica al partit del poder, que si és constructiva, com jo crec innocentment, me sembla molt positiva per portar endavant qualsevol projecte del grup que exerceixi el poder. Si aquesta crítica és negativa, com crec que pot ésser en molts de casos, millor és rebutjarla i oblidar-la. Dites així les coses i centrant-me, ja, dins l'àmbit local hi ha grup que manifesta llur indignació per la mesura presa per l'actual alcalde, amb el recolzament del seu partit, de tallar de cop els permisos per edificar. És aquesta una mesura correcta? No ho sé. Descònc el tema en profunditat i prefereixo no opinar. Crec que l'únic objecte d'aquest escrit és donar una petita visió de conjunt del problema que suposa l'urbanisme.

Jordi Rosquilles
Enginier de Ponts i Camins